

Anteeksi pyytämisestä

Daniel Nylund

Katso tuoreempia kirjoituksiani: [Teoblogi](#)

...Tiedän että suhteeni lapsiin on vääristynyt myös syyllisyyteni kautta. Syyllisyys pahoista sanoista, lyömisistä, laiminlyömisistä jne. Syyllisyys sulkee sydämeni yhä enemmän. "Häpeän itseäni edessäsi, enkä uskalla näyttäytyä sinulle totena. Yritän olla kuin en olisi tehnyt mitään väärää. Ehkä et huomaa mitään ja unohdat." Mutta tottakai lapsi huomaa. Joskus he sanovat suoraan: "Miksi sinä et pyydä anteeksi?"

Silti minä saatan torjua heidän totudentajunsa selittelemällä ummet ja lammet.

Kuulostaa tutulta. Unohtumattomimman läksyni anteeksi pyytämisestä ja anteeksi antamisesta sain nuorimmalta pojaltani Alexilta, joka oli silloin vasta kolmivuotias. Olin hermostuksissani kohdellut häntä epäreilusti, huutanut ja räyhännyt tosi loukkaavalla tavalla.

Pian sen jälkeen olin lähdössä pitämään viikonloppukurssia jonnekin. Kun yritin sanoa hänelle helliä jäähyväisiä hän torjui minut täysin. Luovuin yrittämisestä ja aloin tehdä lähtöä. Kävellessäni portaita alas hän alkoi itkeä. Palasin takaisin ja pyysin jopa anteeksi. Hän ei suostunut siihen, vaan käänsi päänsä pois päin. Taas tein lähtöä ja itku alkoi uudestaan. Muutaman kerran jälkeen luovuin sovintoneuvotteluista ja lähdin.

Alexin äiti kysyi muutaman kerran viikonlopun aikana voisiko hän jo antaa isälle anteeksi. Vastaus oli hyvin päättäväinen "ei".

Sunnuntai-iltana Äiti tuli sanoneeksi hänelle:

"Kyllä isä teki ihan oikeasti väärin sinua kohtaan."

Poika katsoi ihmeissään, ikään kuin hän olisi vihdoinkin kuullut jonkun sanovan mitä tarvitsi. Kun äiti sen jälkeen kysyi voisiko hän antaa isälle anteeksi, myönteinen vastaus tuli helposti ja suorastaan helpottuneesti.

Mitä vikaa minun anteeksipyynnössäni oli? Siitä puuttui anteeksipyynnön olennainen osa: Synnin tunnustus. Anteeksipyyntöni sisältö oli sitä mitä se yleensäkin on. Se oli vain hurskasteleva tapa sanoa:

"Älä ole minulle enää vihainen."

Tervettä häpeää ja syyllisyyttä ei voi murtaa muulla kuin reilulla syyllisyyden tunnustamisella ja häpeän myöntämisellä.